

My lever i kappsäck

My har varit hemlös större delen av sitt liv. Mellan 4 och 18 års ålder var hon placerad 68 gånger. Hon berättar att hennes mamma ville ha barnbidraget och därför vägrade ge upp vårdnaden, trots att det enda hon engagerade sig i var jobb och alkohol. My lever i kappsäck, och det enda hemmet hon upplever att hon har är kyrkogårdarna där hennes tre avlidna bröder är begravda. Dessa besöker hon dagligen om möjligt.

Det hårda livet har inneburit att My varit nära döden flera gånger. En gång fick hon hjärtstopp, men hittills, berättar hon, har hennes skyddsänglar räddat henne. Livet i hemlöshet, där många självmedicinerar med droger, har förändrats drastiskt de senaste åren. Många hon känner har gått bort, och det påverkas man av såklart berättar hon vidare. Gånguppgörelser och skjutningar har ökat, folk har tappat moralen, är fullkomligt samvetslösa.

“Alla gör fel, och jag försöker vara förlåtande. Det är lätt att säga att man ska vara lojal, men beroende på ens bakgrund och leverne är det inte alltid lätt att leva upp till”.

Häromdagen fick My reda på att hon ska vräkas från det tält där hon bor med sina två hundar. En god vän har låtit henne låna det. Vid frågan om hur My skulle önska att hennes situation såg ut idag svarar hon att drömmen skulle vara att leva i ett attefallshus i naturen med 13 hundar, 13 är turtalet. Ett ordspråk My tycker passar för hur det känns att leva som hon gör, kan liknas med ett **Jessica Rabbit** citat:

“ det är inte lätt att vara en seriefigur i en värld där andra inte är det”.

Text och foto: IngelaS

